

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
 pol leta . . . „ 28—
 četrt leta . . . „ 14—
 en mesec . . . „ 4-70

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
 za pol leta . . . „ 30—
 za četrt leta . . . „ 15—
 za en mesec . . . „ 5—

Jugoslavija

Na pisemne naročbe brez pošiljatve denarja se ne moremo ozirati.

Naročniki naj pošljejo naročnino po nakaznici.

Oglasi se računajo po prabiljenem prostoru in sicer 1 mm visok ter 63 mm širok prostor za enkrat 25 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na starem trgu številka 19.
 Upravištvo je na Marijinem trgu številka 8. —
 Telefon številka 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
 Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Kdo je kriv?

Cele tedne, dan za dnevom so prihajali iz Koroške obupni klici po pomoči. Nasilstva nemške druhali so bila z vsakim dnevom večja in groznejša. Prihajali so begunci in tožili Narodni vladi vse gorje koroških Slovencev. Nemci so začeli organizirati vojsko, v katero so prideli tudi koroške Slovence. začeli so javno propagirati boj proti Jugoslaviji in se pogajali z Italijani za naše ozemlje. Toda kaj se je zgodilo? Narodna vlada se je posmehovala obupnim klicom iz Koroške, imenovala begunce strahopetneže in črnogledce. Prišel je v Ljubljano predsednik nekakega krajevnega Narodnega sveta, potožil vladi in še posebej gospodu poverjeniku za notranje zadeve o žalostnih razmerah na Koroškem, pa so ga lepo odsvolili. Omenjeni poverjenik pa se je celo izgovarjal s slabimi živci, ki so več vredni nego cela Koroška.

Ko so začeli Nemci faktično napadati, so se gospodje od vlade pod pritiskom javnosti zganili in pozvali pod orožjem nekaj letnikov. Tozadevni lepaki niso dosegli svojega namena, ker vlada v resnici ni vpoklicala nobenega pod orožje. Župani, oziroma občinski tajniki niso vedeli povedati fantom nič konkretnega. Šustercijanski duhovniki so javno s prižnic in drugod oznanjali, da je zadosti „pretepanja“.

Nato se je navdušena mladina prigrasila v prostovoljno lagijo, da brani koroške brate pred nemškimi nasilstvi. Naravno, da se deloma še neizvežbani mladeniči ne morejo uspešno vojskovati z izkušenimi vojaki. Dolžnost vlade je torej, da ne pošilja v boj zgolj neizkušene mladine, ki ni sposobna za orožje. Vsa krivda nepotrebnih žrtv pada na vlado, ker ni pravočasno izvedla ukazane mobilizacije rednih vojakov.

Če gospodje od vlade niso zmožni uveljaviti svojih ukazov, naj odstopijo, ker velika je njihova odgovornost pred našim narodom!

Vedno smo opozarjali na splošen nered v domovini, odkrivali brezbriznost odgovornih gospodov, katerim ni bil nikdar preveč mar narodni blagor. Opominjali smo in bomo še naše ljudstvo, naj izpolnjuje svoje dolžnosti in ljudstvo nas je razumelo.

Naravno je, da je ljudstvo izgubilo duševno ravnotežje in disciplino. Taki prevrati, kakor ga doživljamo mi danes, se ne izvrše brez velikih pretresljajev. Toda naše ljudstvo je že po svoji naravi element reda in miru. Ono se rado pokori odredbam oblastnih in bo storilo svojo dolžnost tudi napram vladi svoje svobodne domovine, ako bo le tudi ta vlada storila svojo dolžnost napram ljudstvu. Mi smo sicer grajali grehe vlade in si tega ne damo prepovedati niti v bodoče, o benem smo pa ljudstvo pozivljali, naj se pokori naredbam vlade. Vsekako pa to stori ljudstvo v večji meri nego vlada, ki kopicji napako za napako.

Sedaj pa pridejo vladni listi, ki pišejo, kakor so pisali v stari Avstriji — in nam očitajo stvari, katere so zakrivil sami in za njimi odgovorna vlada. Kakor gladni psi se zaganjajo v nas vsi trije ljubljanski dnevniki. Mi na razne več ali manj neukusne in

lažnjive napade niti ne odgovarjamo. Ljudstvo je z nami in to nam zadoštuje. Kar pa si gotovi gospodje dovoljujejo zadnje čase, presega že vse meje osebne in javne dostojnosti. Tako piše n. pr. dr. Ivan Tavčar, ljubljanski župan, poverjenik za prehrano itd. v včerajšnjem uvodniku „Slov. Naroda“, da naš list hujska na rop in pogrom. Nočemo primerno označiti tega postopanja prvega ljubljanskega meščana, zahtevamo pa javno da nam dr. Ivan Tavčar pove kdaj in kje je naš list hujskal na rop in pogrom. Seveda, gospodje vedo, kje jih tiščijo čevlji in nam so znane njihove Ahilove pete! Naj ne mislijo, da je naše ljudstvo tako neumno, da bi se zadovoljilo z raznimi „uradnimi“ izjavami, kakoršne so bile v navadi pod bivšo Avstrijo! Naša država je demokratična in taki morajo biti tudi gospodje od vlade.

Če bo kdaj na Vrhniki zapel laški rog, tedaj bo konec naših vladnih surogatov, ne bo pa konec „javnega mnenja“, ki že danes zavrača vso krivdo za vse žalostne posledice v Sloveniji na sedanjo Narodno vlado.

Naša fronta na Koroškem.

Slovenska legija za Koroško.

Zanimanje za slovensko legijo je vedno večje. Opaža se, da ljudje o njej doslej sploh nič ali zelo malo vedo. Podajamo sledeče informacije vsem, ki se hočejo v legijo vpisati:

1. Vsak, ki se k legiji prijavi, ima iste dolžnosti in iste pravice, kakor redni vojak, dobi plačo, svojci podporo in pristo vožnjo do Ljubljane za isti dan, ako ima potrdilo od županstva, da se je prijavi za legijo.

2. Kdor ima vojaško opremo, puško, bodalo, samokres, daljnogled itd. naj prinese s seboj. Zato se mu da primerna nagrada, ko se stvari ocenijo.

3. Vsak legijonar naj se preskrbi z zimskim perilom, kar se pa bo po dejanski vrednosti odškodovalo.

Herman Vidmar, podp., pov. slov. legije.

Vsem slovenskim županom!

Zanesljiva poročila, ki smo jih dobili, govore, da vlada med našim ljudstvom po deželi popolnoma napačno mnenje o položaju. Priprosto ljudstvo n. pr. ne ve, da so nemško-nacionalne čete prekršile dogovorjeno premirje in zavratno napadle jugoslovanske posadke na Koroškem, ki so branile slovensko ljudstvo pred plenjenjem in ropanjem nemških čet. Te podivjane čete nemške soldateske ogrožujejo sedaj že Kranjsko deželo in slovensko Štajersko. Ljudstvo tudi ne ve, da v krajih, kjer divja sedaj nemška soldateska, prebivajo naši zaslužni Koroški bratje, ki nas kličejo na pomoč. S tega razloga se naše ljudstvo ne zanima dovolj za usodo slovenskega Korotana!

Narodna dolžnost slovenskega župana je, da naše ljudstvo pouči o teh važnih narodnih vprašanjih in mu razjasni, da je sveta dolžnost vsakega za orožje sposobnega Slovenca, braniti našo skupno domovino in narodno svobodo vsega Slovenstva. V ta namen se je zbrala tudi legija slovenskih prostovoljcev, ki se že bori na koroških

tleh za svobodo Slovenije. Opozoriti je treba narod na to legijo slovenskih prostovoljcev, kjer lahko služi vsak pogumen Slovenec kot vojščak in branitelj svoje domovine.

V Ljubljani, dne 10. januarja 1919.

HERMAN VIDMAR,
 podpolkovnik

poveljnik slovenske legije.

DR. MIHAJLO ROSTOHAR,
 nadporočnik v rez.

Boji na Koroškem.

Ljub. kor. urad poroča z dne 11. januarja ob sedmih zvečer iz uradnega vira: Včerajšnji zelo resni položaj pri Področici se je danes izboljšal. Srbske čete so zasedle bregove na obeh straneh predora Štiri dni je trajal boj za predor, za vhod v slovenski Korotan. Stotnik Martinčič in njegovi vrli in hrabri častniki in vojaki so si pridobili zahvalo jugoslovanske domovine. Ves dan čarkanje z nemškimi patrolami in topniški ogenj. Izgube nobene. — Na Ljubelju, pri Velikovcu in na Štajerskem položaj neizpremenjen.

Ljub. kor. urad poroča: II. vojno okrožje v Ljubljani je poslalo stotniku Martinčiču v Področici nastopno brzojavko: V imenu naše mlade narodne vojske čestitam Vam, gospod stotnik, in Vaši hrabri četi na junaškem odporu pri Področici. Ljubljanski pehotni polk in koroška legija kakor tudi artiljerijski oddelek nadporočnika Gregoriča so si pridobili s svojim junaštvom zahvalo domovine. Za poveljnika II. vojnega okrožja: Ulmansky, podpolkovnik.

S koroške fronte.

Nam piše osmošolec-legijonar: Nastanjen sem v Črničah ob Dravi. Jutri pričnemo streljati na Labod. Kakor veste, sem odšel naslednji dan po shodu v Unionu. Po navdušenih, srce pretresujočih govorih dr. Müllerja in komisarja Smodeja, ni bilo sile, ki bi me bila zadržala doma. Salus patriae summa lex! sem si mislil in odšel za dom med bojni grom. Rad bi vedel, če je g. poverjenik že odšel kot prostak na koroško fronto. Sicer pa bomo opravili tudi brez njega.

Zavedni koroški Slovenci.

Dne 6. januarja t. l. so prihrumele nemške tolpe v vas Mlinari na Koroškem, pobile in polovile narodno stražo in zaprle 5 fantov te straže v neko lopo, kjer so jih pustili brez vsake hrane. Bratom Ferdinandu in Albinu Hasu se je v ugodnem trenutku posrečilo oprostiti te vjetnike, ki so potem skupno ušli. Ko je pijana nemška tolpa zapazila te begunce, počela je divje streljati za njimi v prisotnosti čtarišev teh fantov, ki so s strahom zrlji za bežečimi sinovi. Brata Ferdo in Albin Has sta se tretji dan po tem približala po stranskih potih naši bojni črti kjer se je ravno vršil boj med našimi ravno došli legijonarji in koroško nemško druhaljo. Tik pred našo bojno črto je zadelo sovražno krogla Albin Has-a in ga težko ranila, prebila mu je prsi, vsled česar je padel. Brat Ferdo pa ga je zgrabil in vlek do naših, ki so oba sprejeli s pravo bratovsko ljubeznijo.

Albin je bil takoj obvezan in odpravil so oba s prvim vlakom iz Jenenic v Ljubljano, kjer je bli Albin 9.

t. m. po noči oddan v bolnišnico v belgijski vojašnici a Ferdo se je pa takoj podal v topničarsko vojašnico, kjer se je prostovoljno prijavil k bateriji, ki odhaja na koroško bojišče in s tem mu je dana priložnost, da maščuje svojega brata in druge, ki trpe pod švabskim jarmom v Koroški domovini.

Z našimi vjetniki ravna ta zbesnela nemška drhaln aravnost bestijalno.

Tudi civilno prebivalstvo strelja na naše vojake. V Mlinarih se posebno odlikuje v tem oziru neki železniški uslužbenec Handolf.

Brata Has, ki sta zavedna koroška Slovenca, sta izjavila, da raje v smrt, kakor v vjetništvo koroških Nemcev.

—r.

Nabirajte darove za naše bojevnike na severni fronti! Slovenke žene in dekleta: Na delo!

Knezoškof Mihael Napotnik.

(Poročilo iz duhovskih krogov.)

Knezoškof Mihael Napotnik, ki je postal po svojem zatrdilu škof lavantinski po milosti in usmiljenju božjem, v resnici pa le, ker je bil dvorni kaplan na Dunaju in ker ga je priporočil za to mesto njegov prednik škof Stepischnigg, je bil od prvega dneva svojega škofovanja slab Slovenec, a tem večji prijatelj vsega, kar je nemškega. To je: bil je nemškutar in je tak ostal do današnjega dne. Vsako leto je vabil na cesarjev rojstni dan k sebi nemške častnike mariborske posadke, jih napajal s tokajcem in šampanjcem ter vsakikrat izpregovoril napitnico cesarju. Te svoje neokusne napitnice je v edino njemu lastni tiskarski maniji objavil v knjigi: „Gebet dem Kaiser, was des Kaisers ist“. Ta duševni „umotvor“ dovolj jasno kaže, da je povsem izključeno, da bi se kdaj mogel Napotnik izpremeniti iz črno-žoltega škofa v jugoslovanskega vladiko.

Ko je napočila l. 1914 vojska in ž njo nastopilo preganjanje lavantinskih narodnih duhovnikov od vojaške in civilne oblasti, — saj je romalo v graške zapore 19 spodnještajerskih duhovnikov, ki so jih med potom nemškutarji topli in pljuvali, — je te reveže, izmed katerih ni bil nobeden obsojen, imenoval škof Napotnik „falone“, kakor bi oni zakrivil, da ni dobil k svoji 25 letnici visokega, že težko pričakovanega cesarskega odlikovanja. (Lavantinski ordinarijat je pisal vse nemško enemu izmed teh brez vsake obravnave iz zapora izpuščenemu duhovniku: „Če se čutite nedolžnega, je vam vsaki čas prosto, da nastopite dokaz nedolžnosti sodnijskim potom“. Toraj duhovnika, ki mu niti toliko razpito, krvočno vojno sodišče v Gradcu ni moglo dokazati najmanjše krivde, je mariborski ordinarijat tako brezsrčno nahrulil. Da mora dotični duhovnik sedaj kljub svoji visoki naobrazbi in izredno plemenitemu značaju tičati vedno v zakotni fari, je jasno; boljše župnije dobivajo, če je to odvisno od škofa, le klečeplazci. Op. ur.)

Ko je bivša avstrijska vlada uveljavljala javne goljuhuje: vojna posojila, jih je škof Napotnik v dolgeveznih pastirskih listih toplo priporočal in klical ogenj in žveplo nad one, ki bi ne podpisavali vojnega posojila. Mnogo, nepopisno veliko je zakrivil na račun kmetov s svojimi višje-pastirskimi priporočili v prilog vojnega posojila. Ko je „krščanska“ Avstrija zasegla zvonove in bakrene cerkvene posode, ni imel „katoliški“ škof Napotnik niti besedice na svojem, drugače dobro tekočem jeziku, da bi branil ta cerkveni rop, nasprotno, celo naročal je strogo župnim uradom, naj vse oddajo, kar zahteva država od cerkve. Zvonovi so romali v judovske tovarne, v zameno so prišle obligacije cerkvenega posojila, ki so sedaj še manj vredne ko toaletni papir.

Vsako škodljivo vladno odredbo je škof Mihael potom ordinarijata toplo priporočal.

Cesarske slavnosti v vojnem času je naročal župnim uradom slovesno obhajati, še bolj kakor Božič in Veliko noč. — Če je prišel na svet kak nov ljudski krvosos — habsburški nadvojvoda, se je že moral peti: Te Deum laudamus!

Tisti škof Napotnik, ki je leta 1917 okregal nekega župnika, ker ni razobesil cesarske zastave ob priliki birme, pa ni (letos) hotel okrasiti svoje palače ob dnevu narodnega slavlja v Mariboru, dne 15. dec., ko je praznoval skoz tisočletje teptan slovenski rod svoje vstajenje.

Tisti škof Napotnik, ki je vedno pustil tuliti po cerkvi neukusno cesarsko pesem, ne pusti prepevati sedaj v cerkvi naše narodne himne: Lepa naša domovina.

Tisti škof Napotnik, ki je v teku vojske imel 18 vojnih pobožnostij, ali boljše rečeno vojnih hujskarij, ni smatral truda vredno, da bi bil imel 15. decembra 1918 sam pridigo in slovesno mašo v mariborski frančiškanski cerkvi.

Naša Jugoslavija ne rabi takega slovenskemu narodu nasprotnega škofa na svojih tleh; saj ima lavantinska škofija dovolj zmognih narodnih duhovnikov, ki so vredni, da zasedejo škofovski sedež, na katerem je slovenskemu narodu v prid deloval nepozabni vladika Slomšek. Naj nam torej ne imenuje več škofov nemški Solnograd, marveč slovanski Belgrad.

Gospod škof Napotnik pa naj po vzgledu praškega nadškofa Huyna zapusti sedež, na katerem ga ne mara več ne slovenski narod, ne slovenska duhovščina.

Jugoslavija.

Izmena blaga z zasedenim ozemljem.

Ljubljanski korespondent urad poroča 11. januarja: Poverjenik za trgovino in obrt dr. Triller in poverjenik za javna dela in obrt ing. Remec odpotujeta v Trst, da skleneta ondi dogovor o izmeni blaga, zlasti o uvozu soli iz zasedenega ozemlja, kakor tudi potovanja v to ozemlje in z njega. V Ljubljani se namerava ustanoviti italijanski, v Trstu pa jugoslovanski urad za izdajanje potnih dovoljenj.

Čehi in naš spor z Italijo.

Praga, 11. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: „Narodni Listy“ opozarjajo na številne izjave iz jugoslovanskega tabora in pišejo: S tem, da je v italijansko-jugoslovanskem konfliktu naše stališče povsem drugačno, kakor pa ono prizadetih strank, s katerimi oba naša naroda vežejo odnošaji zaveznitva, se naša lanska politika ni izpremenila in se tudi ne bo, ker stojimo neomajano na svojih obljubah. Prepričani smo, da bo sodba pravična. Italijanski ministrski predsednik Orlando in italijanski kralj sta izrazila željo po pravični ureditvi. Za sosedu želita imeti prijatelja in ne sovražnika, o katerem vesta, da bi v par letih zopet začel vojno. Upamo, da bo sklepni položaj popolnoma drugačen, če tudi sedaj ne odgovarja našim željam. Mi sami nismo na Adriji neinteresarani, ker potrebujemo izhodišča

na morje. Naše razmerje do Jugoslavije je: Vztrajamo neomajno na obljubi, ki jo je dal lani dr. Kramer: zvestoba za zvestobo, na veke.

Prehrana ostane še v državni oskrbi.

Zagreb, 11. januarja. (Lj. k. u.) Pri zadnjih konferencah glede prehrane v Belgradu se je sklenilo, da ostane za enkrat prehrana še v državni oskrbi. Proste trgovine še ni mogoče dovoliti, ker so potrebe blaga večje kot pa zaloge, in je solidna trgovina nemogoča. Sistem centralne uprave živil se bo razširil tudi na Srbijo. Vsa prehranjevalna skupna vprašanja bo reševalo skupno ministrstvo za prehrano v Belgradu.

Italijanska svoboda.

Zagreb, 11. januarja. (Lj. k. u.) Italijanska vrhovna vojaška oblast na Reki je izdala naredbo, ki grozi vsakemu s petletno ječo, kdor bi poizkusil prekoračiti okupacijsko linijo brez dovoljenja italijanskih vojaških oblasti. Za te prestopke so pristojna vojaška sodišča. Potniki, ki potujejo z Reke, ne smejo imeti s seboj nikakega blaga. Ta naredba se izvaja zelo strogo in dosledno. Zato so tudi jugoslovanske oblasti posegle po represalijah in s svoje strani preprečile izvoz blaga iz ozemlja SHS na Reko. Nadalje so jugoslovanske oblasti ukrenile, da je potrebno za potovanje z Reke v ozemlje SHS ali preko njega razen običajnega potnega lista, ki ga izdajajo italijanske oblasti, še posebno dovoljenje hrvatskega Narodnega Veča na Sušaku ali kakega hrvatskega občinskega urada.

Direktni vlak Zagreb—Praga.

Zagreb, 11. januarja. (Lj. k. u.) Od 20. t. m. vozi iz Zagreba v Prago posebni direktni vlak, s katerim lahko potujejo tudi oni jugoslovanski visokosolci, ki hočejo nadaljevati svoje študije na praških visokih šolah. Prijaviti se je treba v Akademičnem podpornem društvu na zagrebški univerzi.

Dopisi.

Jesenice. V tukajšnjem hotelu Triglav se je nastanil človek, o katerem se je pozneje dognalo, da je nadporočnik Mrak in poveljnik neke prostovoljne legije v Podroščici. S sabo je imel žensko, o kateri je trdil, da je njegova žena. Kolikor se je dalo spoznati po govorici je on s Koroškega, ona pa pristna Nemka. — Občevala sta med seboj samo nemško. Ta človek je prišel v restavracijo hotela Triglav in tam na vse načine zabavljaj čez Jugoslavijo in naše vojaštvo, tako, da je postal sumljiv. Opozorilo se je postajnega poveljnika Pibrouzta, ki pa ni hotel ukreniti ničesar. Na ponovno energično zahtevo zavednih ljudi pa ga je dal vendar aretirati, oziroma zastražiti v stanovanju, ne, da bi bil napravil pri njem hišne preiskave. Tudi na to je bilo treba opozoriti g. postajnega poveljnika. Ko je vendar preiskal stanovanje, je našel pri osumljencu 5000 kron denarja, o katerem je ta trdil, da je za izplačevanje vojakom v Podroščici. Na to sta prišla iz Podroščice dva ranjena legijonarja, ki sta povedala, da je nadporočnik poveljnik njihove legije, ki jo je zapeljal v Podroščico, jo pustil tam, šel na Jesenice in se preoblekel v civil, torej kratkomalo dezertiral. Rekla sta tudi, da vesta še stvari o njem, ki jih pa bosta povedala pri vladi. Kmalu na to so aretirali nekega štabnega narednika, ki je v Podroščici imel navado, da je razpostavil straže, potem pa prišel postopati in pit na Jesenice. Treba je torej bilo eskortirati častiti trifolij, Mraka, njegovo „ženo“ in narednika v Ljubljano, kar je imelo preskrbeti zopet postajno poveljstvo. Da je g. Pibrouzt kavalir, vemo že davno, toda, da je pustil nadporočnikovo „ženo“ čisto prosto v restavracijo, se nikakor ne strinja z bistroumnostjo, ki bi jo moral imeti celo navaden vojak v tako nevarnem kraju, kakor so Jesenice, ne pa šele častnik, ki je na mah postal iz cenzurnega praporščaka nadporočnik in postajni poveljnik. Toda kavalirstvo postajnega poveljnika je šlo še dalje:

Spremljal je vse tri eskortirance spoštljivo k vlakom in nekemu našemu vojaku zaukazal, da jim je zanesel v železniški voz prtijago, on pa je intinokramljaj nadporočnikovo „ženo“. Ker ravno takrat odhaja vlak v Ljubljano, je bilo na kolodvoru precej civilnega občinstva in tudi vojaštva. Nastalo je grozno razburjenje med civilisti in vojaštvom, ko so videli, kako postopa gospod. Padle so opravičene, graje in ogorčenja polne besede. Toda to še ni vse! Od vojaka, ki je spremljal eskortirance, je zahteval, da jih mora spremljati brez orožja, čemur pa se je vojak uprl in peljal tiče s puško na rami v Ljubljano. Za ta slučaj imamo na razpolago dosti zanesljivih prič in se le čudimo, da je tak človek še postajni poveljnik na Jesenicah, in to vzlic temu, da se je od merodajne strani že zahtevala njegova odstranitev. Še enkrat pravimo: To je en slučaj! Sicer pa gotovi ljudje pravijo, da je storil za časa, ko je hodil vojni plen na Jesenice, veliko dobrega, — komu, o tem se znamo še o priliki pogovoriti.

Z Bleda. Tukajšnja filijalka nemškutarskega trgovca Dolenz-a iz Kranja odira ljudi tako nesramno, da bi bil zadnji čas, da poseže pristojna oblast vmes. Cene so take, da jih mogoče ne najdeš niti na Dunaju. Mož poslovodkinje je Nemeč, ki se večkrat vozi baje radi trgovine v Celovec. Po klicu je sicer stukater. — Razveseljivo je, da se je naš Sokol odzval polnoštevilno klicu domovine in stoji polnoštevilno že dva dni na koroški fronti. Vso opremo si je oskrbel sam in se kar direktno odpeljal čez Jesenice nad nemške butice. Kar se pa tiče drugih „telovadcev“ pa sede doma za pečjo in čakajo prilike, kdaj jih bo njihov voditelj vodil okrog jezera manifestirat. Niti vpoklicani se ne odzovejo — vsak čaka oprostivte, ki v tem času ne more biti upravičena. V občinski pisarni nadmizo župana visi še vedno Habsburgovec Jožef. Pa saj ga ne more naš dični župan izbrisati iz srca. Ako bi imel ta mož le nekaj časti v sebi, bi se že davno odpovedal županskem stolcu. A tega ne bo storil, dokler se poklicana oblast ne zdrami. Ta človek je župan, nadučitelj in občinski tajnik vse v eni osebi — a ko bi hotel delati, bi niti enega samega opravila ne zmogel. Čas je, da se mu odvzame ena izmed zgoraj navedenih treh funkcij — seveda želebi bi bilo kar vse tri. Za zasluge ima že tako križec, ki mu ga je preskrbel zloglasni bivši glavar Matthias. Na šoli je še vedno napis, ki priča o našem suženjstvu pod Francetom Jožefom.

Iz Mokronoga. Naš gospod župnik Hinko Bukovic — vnet Šusterčijanec — se kar ne more sprijazniti z Jugoslavijo. Zadnjič je celo na prižnici pripovedoval, da je na Koroškem od 1000 mož ostalo le 30 živih. Opozajamo našega prevzvišenega vladiko, a enako tudi našo Narodno vlado. Ako se proti temu gospodu ne bo kaj ukrenilo, nam pokvari ne-le našo faro, ampak sploh vso mirensko dolino. Legijonar.

Celje. Tukajšnji nemčurji se polagoma spreobračajo. Del nemških napisov je že izginil. Tudi trgovci hočejo postati kar čez noč vsi Slovenci ter so proti nam zelo priliznjeni. Da smo proti istim preveč popustljivi, nam kaže dejstvo, da so postavljeni na odlična mesta tudi oni, ki so bili svoječasno zastavonoše pri nemških turnarjih.

Maribor. Uradni popravek tisoč se podp. Zvirna v Mariboru je bil priobčen. Konstatira se, da so izšle po našem članku jako hvalevredne, rigorozne odredbe glede bivanja tujih častnikov in moštva v Mariboru. Tudi so se onemogočila sumljiva gibanja s prevzetjem mesta in z določitvijo talcev. Mestni magistrat je odredil v sporazumu s Štaj. obm. poveljstvom razorožitev vsega civilnega prebivalstva. Od mestnega magistrata izdani orožni listi so razveljavljeni, orožje se mora oddati v gotovem roku.

Ustanovimo narodno-propagandni odsek za naše severne meje!

Dnevne vesti.

Za naše prostovoljce. Pišejo nam: Prav je, da vlada skrbi za invalide s tem, da hoče trafike oddati le invalidom. Toda pri tem bi morala vlada upoštevati pred vsem naše prostovoljce, ki so se pripravili za koroško legijo in bodo tam ranjeni ali pohabljeni. Priporočamo Narodni vladi ta predlog v razmišljanje.

Na Koroško fronto v Podroščico je odšel nadzdravnik dr. Fran Gerlovič iz Ljubljane.

Očistimo našo javnost! Vsak naj prevzame in opravlja le one funkcije in javne službe, katere more res točno in uspešno opravljati. Če je n. pr. zastopnik vlade obenem član te in one komisije, — predsednik, upravni svetnik ali ravnatelj tega in onega denarnega zavoda — predsednik onega in drugega javnega urada ter morda tudi še predsednik ali odbornik te in one organizacije, je jasno in vsak teh vseznalcev bo sam priznal, da ne more resno in stvari v korist izvrševati niti ene poverjenih mu nalog in opravil. To je bila in je še danes glavna hiba našega upravnega in političnega delovanja. Naši vodilni javnosti radi tega nujno svetujemo, naj se pri oddaji najvažnejših vodilnih mest ne greši na račun uspešnega poslovanja naših upravnih in političnih institucij. Osebnost koristi in tudi ne gotove osebne zasluge posameznikov ne smejo nikoli zapostavljati edino merodajnih interesov splošnosti. Nihče naj ne misli, da je nena-domestljiv! Seveda nikakor ni zame-tavati izkušnosti starih bojnikov, toda silni tok časa zahteva, da se prepuste prve bojne črte mlajšim krepkejšim naslednikom, ki bodo s svojo zdravno energijo sigurneje odstranili ovire zdravemu razvoju naše mlade domovine.

Perilo za naše vojake. Iz bojišča prihajajo ranjenci kakor tudi vsi drugi na severu v boju se nahajajoči vojaki, kateri branijo našo domovino in so neprestano najslabšim vremenskim neprilikam izpostavljeni, rabijo nujno perilo. Ker pa sedaj vojaški upravi perila sploh primanjkuje (žalibog so vsa opremna skladišča bivše avstro-ogrške države v nemških, oziroma v ogrskih rokah), a sredstva za nabavo istega vojaški upravi primanjkuje, se obračamo na dobrosrčnost vseh Slovenk in Slovencev da pokažejo v tem težkem in resnem času svojo že v tolikih prilikah dokazano požrtvovalnost in darujejo po možnosti perilo za junaske naše boritelje, ogrožene mlade Jugoslavije. Vsak še tako mali dar bo hvaležno sprejet in se prosi dotične predmete oddati v Ljubljani, glavnemu skladišču za vojno opremo v belgijsko vojašnico, v drugih mestih pri štacijskih poveljstvih, po deželi pa orožniškim postajam.

Ako išče Slovenec stanovanje v Ljubljani? Zanimalo bo mogoče tega ali onega Jugoslavana, če izve, kaj se utegne pripetiti ubogemu a zavednemu Primorcu-beguncu, če si mora iskati stanovanja v slovenski prestolici. Te dni sem bil odpuščen od vojakov, da nadaljujem svoje nauke. Obrnil sem se na mestno hišo, kjer sem zvedel, da je na Starem trgu št. 4/II prosta ena soba z opombo, da so tam Nemci na stanovanju in da moram nemško govoriti, da se jim prikupim. Začudil sem se, a pod pritiskom pomanjkanja stanovanj sem se moral vdati ter sem šel na omenjeno mesto. Govoril sem nemški, a gospodinja me je vprašala, katero gimnazijo obiskujem. Ko ji povem da slovensko, je odgovorila, da nima stanovanja, češ da pride véasih njen brat na obisk in spi potem v dotični sobi. Ko sem ji omenil, da je bolje sobo dati v najem, ker bi ji drugače sobo rekvirirali, je zaloputnila in zaklenila brez vsake nadaljne besede vrata pred nosom. Vrnil sem se na magistrat, kjer sem to javil. Odgovorilo se mi je, da ne morejo pomagati. Torej slovenske oblasti niso v stanu pomagati Nemcem do krajsih rožičkov! Če bi veljala pravica, bi se ošabneži izgnali, da ne bi odjedali še naprej kruh in stanovanja Slovincem. Poglejmo, kaj delajo na Dunaju? Celo Nemce, ki so pristojni drugam, izganjajo.

Tako je prišlo na Bled mlado dekle, ki ne razume besedice slovensko, ker so jo pregnali iz Nemške Avstrije, češ da je pristojna na Bled. Edino mi lahko gojimo gade na svojih prsih. Ozrl sem se okrog in sem bil koj pri zavesti. V dotičnem uradu je namreč na desni steni visela podoba cele krvave rodovine Habsburgovcev s podobo starega cesarja-krvnika v sredi. Vedel sem takoj, da tu ne smem iskati pravice, če ne maram biti podoben »Hlapcu Jernejcu«. Obrnil sem se in šel. Bal sem se, da najdem na višjih mestih enako »pravico«. To se je zgodilo na dan 3. prosinca 1919.

J. K. Wieser zloglasni sovražnik Slovencev je zopet postajenačelnik v Gori. Laško-nemška zveza se uresničuje!

Iz Št. Petra pri Novem mestu nam poročajo: Neki tukajšnji gospod Šustercijanec živi in deluje še vedno v avstrijskem duhu. O Jugoslaviji noče slišati ničesar in še manj o demokraciji. Neki gospod iz Ljubljane je tudi svaril pred našim listom in ga slikal kot nekak bav-bav, toda naše ljudstvo je že predoradlo, da bi še verovalo v take strahove.

Svoboda še ni anarhija! Nekje na Dolenjskem se obnašajo ljudje na tak način, da je morala poslati vlada precejšno število orožnikov proti razgrajčem. Opominjamo ponovno naše ljudstvo, naj izpolnjuje svoje državljanske dolžnosti, da ne bo po nepotrebnem tekla kri. Naše stranke pa naj prirejajo skupne shode, kjer naj razjasnijo ljudem njihove pravice in dolžnosti v svobodni državi!

Slovenske predstave v nemškem gledališču. Kakor smo zvedeli, se je predsednik nemškega Theatervereina dr. Galle zglasil pri konzorciju Narodnega gledališča ter izjavil, da da poslopije nemškega gledališča na razpolago za slovenske predstave. Nadejati se je torej, da se bodo v kratkem vršile v dosedanjem nemškem gledališču slovenske predstave, s čemer bo ustrezno občutni potrebi, ker je slovensko gledališče za sedanje razmere že itak premajhno.

Za izobrazbo našega delavstva. Vsled uvedbe osemurnega delavnika bodo imeli naši delavci mnogo več prostega časa, nego dosedaj. Mnogi delavci ne bodo vedeli, kako naj ta čas uporabijo koristno. Zato bi bila dolžnost merodajnih faktorjev, da poskrbe za primerna stalna poučna predavanja, tečajje, da se osnujejo javne čitalnice, knjižnice itd. Le na ta način se bo dvignilo duševno obzorje našega delavstva.

Ravnanje Italijanov s slovenskimi železničarji. Predsedstvo Z. J. Ž. sklicuje za danes, dne 12. januarja ob dveh popoldne v Mestnem domu protestni shod proti nasilstvom, ki jih izvršujejo Italijani na slovenskih železničarjih tako na Krasu in v Istriji kakor na Tirolskem. Kako postopajo Italijani z našim ljudstvom, ve cela javnost; lahko pa povdarjamo, da najhujše trpe slovenski železničarji, ki morajo prisiljeni izvrševati eksekutivno službo po italijanskih predpisih, v zvezi temu, da večina niti za silo tega jezika ne razume. Kako postopajo Italijani z našimi železničarji, je najboljši dokaz nasilna aretacija dveh tovarišev v Logatcu. Tudi iz Tirolske prihajajo od slovenskih železničarjev obupni klici, da naj pomagamo, da pridejo ti tovariši nazaj v domovino. Predsedstvo Z. J. Ž. poziva vse jugoslovanske železničarje, da se polnoštevilno udeležijo protestnega shoda in se obrača na vso javnost, da se odzove klicu z mnogobrojno udeležbo. Ne pustimo in ne moremo dopustiti, da bi se naše tovariše držalo v od Italijanov zasedenem ozemlju nazaj in bi se iste proti vsem pravicam mučilo. Vsi jugoslovanski železničarji na shod! Povejmo odločno, da ne moremo mirno gledati nečloveškega ravnanja z našimi tovariši na od Italijanov zasedenem ozemlju.

Slovenski vojaki, pozor! V Logatcu internirajo Italijani vsakega moškega v vojaški dobi. Kdor je torej v letih vojaške dolžnosti, naj ne hodi čez demarkacijsko črto!

Političnim preganjancem. Naš delegat na mirovni konferenci rabi mate-

rijal za mirovno konferenco. Tu sem spadajo tudi terjatve napram c. kr. erarju, zlasti škode povzročene iz političnih ozirov. V ta namen se je razposlalo na vsa okrajna glavarstva, politične ekspoziture in mestne magistrature po nekoliko izvodov vzorcev A (seznam internirancev in konfinirancev) in vzorcev B) seznam škode, ki so jo trpeli vsled političnih ozirov osumljene, obtožene ali obsojene osebe). Osebe, ki so vsled preganjanja trpele kako škodo, bodisi neposredno ali posredno, naj se zglase pri okrajnem glavarstvu, politični ekspozituri ali mestnem magistratu najkasneje do 25. januarja t. l., da vpišejo v vzorec potrebne podatke. Na poznejše prijave se ne bo moglo ozirati.

Vajenci! Mladinska skupina Narodno-socijalne zveze ustanavlja svoj tamburaški in pevski zbor, ima dramatični in telovadni odsek, kurze za srbohrvatski jezik in obrtno računstvo, vrše se predavanja o socijalnih in političnih vprašanjih Jugoslovanov itd. — Vpisovanje v »Mladinsko skupino« se vrši danes v nedeljo popoldne od 2. do 4. in jutri v ponedeljek od 6. do 8. zvečer. Članarina mesečno 1 krono. Vajenci! Če vam je za duševno izobrazbo, da postanete vredni sinovi velike Jugoslavije, pristopajte!

Žigosanje bankovcev. Veliki lepaki mestnega magistrata v Ljubljani nanašajo, da se morajo vsi bankovci do 20. t. m. ožigosati (štempljati). Bankovci, ki do 20. t. m. ne bodo ožigosani, izgube v naši državi vsako vrednost. V Ljubljani je 18 denarnih zavodov, pri katerih se morejo pustiti bankovci ožigosati, oziroma zamenjati. Poleg tega bo poslovalo tudi 21 magistratnih komisij, ki bodo bankovce žigosali (štempljali). Natančneje se razvidi iz dotičnega razglasa. Čitatelje na deželi opozarjamo tudi na dotične razglase.

Pogreb legionarja Boris Kostanjevca se bo vršil danes ob 3. popoldne iz deželne bolnišnice.

Umrl je g. Štefan Franzot, posestnik in gostilničar v Sp. Šiški. Pogreb se bo vršil jutri, ob pol 4. popoldne. N. v m. p.

Podpora za ubogo mater. Našemu uredništvu je izročila neimenovana družba K 30— in neimenovana K 3—. Do sedaj smo prejeli K 68—. Posnemajte!

Darovi. Naše uredništvo je prejelo od omizja gostilne pri Jesihu v Rudniku, ki je nabralo iz veselja radi odstavitve župana »Dobrumskega samovladarja« za Slovensko glasbeno akademijo K 101— in za slovenske slepe vojake K 120—.

Invalidom in slepcem se dovoli mesto dosedanjih prejemkov v znesku 26 v na dan dnevna doklada v znesku 1 krono in sicer: 1. onim ki obiskujejo invalidski pouk (obrtniki, kmetijski ali trgovski) ali ki so pridržani raznim obrtnim mojstrom v uk; (onim invalidom, ki se še zdravijo, a so tako pohabljeni, da ne morejo obiskovati invalidske šole. Glede prehrane invalidov se določi, da dobivajo invalidi enako hrano kakor zdravi vojaki, vendar pa zdravnik lahko odredi, da dobi ta ali oni bolniško hrano. Tobak pa dobe slepci in natura.

Ženske pomožne moči bivše avstro-ogske vojske. Poverjenik za narodno brambo je odredil z naredbo od dne 30. novembra 1918 (šte. 164 v »Uradnem listu« št. 16), da je izplačati enomesečne pristojbine le onim, ki vsled prevrata niso dobile koncem oktobra ali začetkom novembra 1918 nikakih prejemkov.

Policijska ura v Ljubljani. V zadnjem času se je v Ljubljani in okolici pojavila vse meje presegajoča razuzdanost in prav živinsko pijančevanje, kar ogroža v največji meri osebno varnost in last celega občinstva. Z ozirom na te okolnosti in sklicevaje se na sklep Narodne vlade SHS v Ljubljani v Uradnem listu od 21. novembra 1918, št. 11, točka 112, odreja policijsko ravnateljstvo, da se imajo začeti z današnjim dnevom zapirati vse gostilne in restavracije brez izjeme v celem okolišju ljubljanskega redarstva ob 8. uri in kavarne ob 9. uri zvečer. Gostilničarje in kavarnarje, ki se ne

bodo strogo držali policijske ure, se bo brezobzirno in najstrožje kaznovalo. — Policijsko ravnateljstvo v Ljubljani.

Vohuni na delu! V Radovljici vladajo še vedno čudne razmere — tako se nekateri nemčurji še vedno širokoustijo in izzivajo. Med temi je tudi obče znani velenemčur Franz Hudovernig. Mož ima razun posestva v Radovljici še naselbine na Koroškem krog Beljaka, vozi se vsak moment tja (drugi namreč ne morejo preko te črte) in ne motimo se, da utihotaplja živež in blago — poleg tega pa igra mož seveda imenitno vlogo vohuna. Zahtevamo, da se moža postavi pod kontrolo! Ker pa cela njegova rodbina ne more Slovencev videti, bi bilo najbolje, da bi se dali možu potni listi za Prusijo.

Gojenci mošk. učiteljišča goriškega, ki ne obiskavajo nikakega zavoda, naj se zberejo k posvetovanju v ponedeljek 13. januarja 1919 v restavraciji »Novi svet«.

Novi kolki in železniški vozni listi. Z dnem 15. prosinca 1919 pridejo v promet novi kolki in novi železniški vozni listi. Novi kolki se razlikujejo od sedaj v prometu se nahajajočih v tem, da imajo v sredi mesto glave bivšega avstrijskega cesarja črke SHS, v krogu okoli teh črk napis »Narodna vlada v Ljubljani« ter v spodnjem delu, ki je določen za prepisanje, letnico 1918; oblika, višočina in širina je ostala neizpremenjena. Novih kolkov se izda za prehodno dobo samo 10 vrednostnih kategorij (5 vinarških in 5 kronskih kategorij) in sicer po 2, 10, 20, 30 in 50 vinarjev in po 1, 2, 3, 5 in 10 K. Novi železniški vozni listi se izdajo v dosedanjih obliki s slovenskim besedilom in sicer v tiskanem kolkom po 30 v in 1 K 20 v za navadno tovorno blago in po 30 v za brzovozno blago. Kolki izdaje 1910 in vozni listi, ki se nahajajo sedaj v prometu, se z 28. svečanom 1919 popolnoma razveljavijo. Poraba razveljavljenih kolkov in voznih listov po 28. februarju 1919 se smatra kot opustitev kolkovne dolžnosti ter povzroči v pristojbinskem zakonu normirane posledice. Razveljavljeni neporabljeni koleki in vozni listi se od 1. februarja do vstevši 31. marca 1919 lahko brezplačno zamenjajo pri finančni deželni blagajni v Ljubljani in davčnih uradih proti novim kolkom ozir. voznim listom v smislu tozadevnih postavnih določil in predpisov. Dotične vloge strank so kolka proste; za vozne liste je plačati blanketno pristojbino po 6 v za komad.

Akademski dom. Tajništvo poroča, da svoječasnno obvesti vse prosilce za vstopem v Akademski Dom v Zagrebu potom časopisja, kedaj bo Akademski dom definitivno pripravljen. Kakor se kaže, ne bo pred 1. februarjem.

Nalezljive bolezni. V kočevskem okraju ste oboleli dve osebi na difteriji, v Ljubljani ena oseba na pegastem legarju in v celjskem okraju ena oseba na škrlatici.

Naši borilci za svobodo. Dolgoletni član vaditeljskega zbora Sokola I. v Ljubljani br. Anton Rode se je oglašil iz Niša. Piše, da se je zvest sokolskim načelom boril od leta 1916. med srbskimi brati in podil »švaba« pri velikem umikanju. Blizu Niša mu je sovražnik razbil nogo v levem podkolenu, naš Tonček pa upa, da se vidimo na spomlad zpravi. Z njim se je boril tudi br. Lojze Pogačnik. Pozdravljata bratski vse brate in sestre.

Pisarniški oficijanti in pomočniki justične kot politične uprave so zaprosili po svojih zastopnikih na merodajnih mestih za ureditev slabega gnotneda položaja. Povsod so bili vljudno sprejeti. Obljube in zagotovila so nas pri birokratski Avstriji navadno razočarala; naravnost presenečeni pa smo, ko žalibog moramo priznati, da so že tudi v novi državi ti običaji v navadi. Da bi res ne bilo mogoče ugoditi upravičenim zahtevam teh par uradniških moči, pač ne najdemo nikjer pravega izgovora.

Zasebno uradništvo je na svojem sestanku dne 7. t. m. sklenilo naslednje resolucije: Zasebni uradniki in uradnice, zbrani na sestanku v Narodnem domu dne 7. januarja t. l., pozivljajo Narodno vlado SHS v Ljubljani, da

nemudoma in z vsemi sredstvi ukrene, da se cena živilom in življenskim potrebščinam takoj zniža, da se uvede za vse predmete, ki služijo vsakdanjemu življenju, maksimalne cene, ki se naj od časa do časa znižujejo, da se doseže čimprej odprtje meje zlasti proti Hrvaški, da se prepove in zabrani vsak izvoz živil, obleke in blaga, dokler in v kolikor ni zadoščeno domačim potrebam in da se izvozno blago zamenjuje za uvozno blago. — Zasebni uradniki in uradnice pozivljajo pa tudi vse politične stranke in njih organizacije, ki temelje na demokratskem programu, da tudi one zastavijo vse svoje sile od svoje strani, da se doseže čimprejšnje znižanje cen. — Narodna vlada SHS v Ljubljani se opozarja, da je za državo in narod uradništvo vsake vrste enako važen in enako potreben faktor, kakor so potrebni in važni vsi drugi sloji vsled česar torej ne gre, da bi se drugi sloji v njihovih interesih ščitili na škodo uradništva kot delavstva. — Zasebno uradništvo v Ljubljani povdarja, da je bilo ves čas vojne izključeno od mnogih ugodnostij, ki so jih uživale poleg oficijelnih ugodnosti v aprovizijskem oziru nekatere uradniške vrste in skupine in to tudi še sedaj, vsled česar zasebno uradništvo novo Narodno vlado SHS v Ljubljani prosi, da poskrbi za to, da se ne bodo delale med uradniškimi vrstami glede prehrane, oblačila kakor glede podpiranja sploh nobene razlike.

V gledališču, parter levo, na Novoga leta pri popoldanski predstavi se je zgubila črna. usnjena, ploščnata denarnica s monogramom A. P., vdelan na srebrnem okovju denarnice z vsebino 1 bankovec za 20 kron ter nekaj drobiža. Najditelj naj denar obdrži, denarnico pa proti nagradi K 20— odda našemu upravništvu.

Próstovoljna javna dražba. 20. t. m. in naslednje dneve se bode v skladišču glavnega carinskega urada na južnem kolodvoru v Ljubljani začela ob 9. do 12. dop. prodajala na javni dražbi raznovrstno blago zaseženo po Narodni vladi v Ljubljani. Ogled predmetov je kupcem prost v dnevih dražbe.

Zadnje vesti.

Veliko navdušenje na koroški fronti.

Karavanški predor, 11. januarja ob 7. zvečer. (Izv. por.) Danes je razpoloženje naših oddelkov povsem izpremenjeno. Došla je zdana pomoč. Predor odmeva navdušenja: Z Nemci hočemo obračunati!

Dr. Jamarna fronti.

Jesenice, 11. jan. (Izv. por.) Danes je prišel sem znani zdravnik Jamark svojim fantom. G. zdravnik je dobro znan našim fantom iz časov Judenburga. Nastopil je takoj službo.

Smrt slovenskim psom.

Področica, 11. januarja. (Izv. por.) Današnje poročilo o včerajšnjih bojih je treba v toliko popraviti, da se ne pogrša poročnika Eberta. Ta poročnik je bil Nemec, ki je napadel kasarno pri tunelu. Oborožen z ročnimi granatami se je približal tik poslopja in hotel vreči granato med legionarje. Tu ga spozna neki njegov bivši rekrut, ki je viknil: »Glej ga!« in ga ustrelil. Pri njem so našli testamet z napisom: »Tod den windischen Hunden!« (Smrt slovenskim psom!)

Položaj v Področici.

Jesenice, 11. januarja. (Izv. por.) Položaj v Področici se je danes izdatno izboljšal. Včeraj so bili vsi naši oddelki potisnjeni v tunel. Danes pa smo zopet zasedli najbližje vrhove in važne točke, tako da se lahko gibljemo in razmaknemo. Z velikim navdušenjem za boj proti zakletemu sovragu smo danes začeli skupno z brati Srbi ofenzivo. K včerajšnjemu poročilu je še omeniti, da se je hrabro boril blejski Sokol. Nemci so pripeljali po železnici en top tik pred tunel. Sokoli in Orli na nasprotni strani tira so zabranili, da ni top prišel v funkcijo. Nemški topničarji so takoj pri prvih streljih pobegnili.

Boji med vladnimi četami in špartakovci v Berlinu.

Berlin, Boji med vladnimi četami in špartakovci nadaljuje. Streljajo tudi s topovi. Vsak dan je več sto mrtvih. Dosedaj imajo vladne čete premoč.

Ameriški načrt za zvezo narodov.

London, 11. januarja. (Lj. k. u.) Poročevalec Reuterjevega urada v Parizu javlja: Pod predsedstvom predsednika Wilsona bo danes skupna seja ameriške mirovne delegacije. Ameriški načrt za zvezo narodov je že izgotovljen. Prva seja interalirane komisije za živila bo jutri.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Fot. aparat „ICA“ 9x12, ozir. „Ernemann“ filmski aparat 4x5x6, oba še čisto nova, se zamenja za dobro ohranjen aparat 10x15. Naslov pove upravnistvo.

Acetelin aparat se prodaja in večja množina konjskega mesa. — Kupi pa se akumulatorje od 100—120 voltov. Ivan Marinšek, Glince št. 28. 3—1

Prodajam 50 l slivovke, 50 l tropinoveca in 50 l brinjevca. Roba je domača in močna. Zmerna cena. — Ambrož Šmuk, Ceremošnjice. 5—1

Ljutomersko vino lastnega pridelka od leta 1918. odda Ivan Medik, Udmat št. 115, pošta Moste pri Ljubljani. 3—1

Vinske sode transportne in hramne, kupim. Ponudbe z navedbo kakovosti, velikosti sodov in cene na upravnistvo pod „Vinski sodi“.

Iščem službo plačilnega natakarja izven Ljubljane. Pismene ponudbe pod „Kavcija“ na upravnistvo. 7-1

Kuhar išče službe v kaki častniški kuhinji. Pismene ponudbe pod „št. 150“ na upravnistvo. 7—1

Francosščino poučuje od 15. t. m. dalje v tem jeziku zakonito izprašana gospodična. Natančna pojasnila na Sv. Petra cesti 27/1. 2—1

Proda se po nizki ceni večja množina perilnega in manufakturnega blaga, čevljev in usnja v skladišču „Balkan“, pritičje.

Več šivilj (pomočnic) se sprejme proti dobri plači. Terezija Dular, šivilja, Turjaški trg št. 2/II. — Istotam se sprejme tudi postrežnica. 3—1

Mesečna soba s posebnim vhom dom se odda gospodu. ki preskrbi premog. Naslov pove upravnistvo. 3—3

Kupi se več opravnih garnitur za izložbena okna, event. tudi posamezne. Cenj. ponudbe na trdko Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/1.

Bonbone vsake vrste po zmernih cenah dobavlja redno trdko Fran Medica, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Postrežba točna in solidna. 30—1

Dr. Ernest Dereani

strokovni zdravnik za očne, ušesne, nosne in vratne bolezni zdravi zopet redno od 11.—12. dopoldne in od 1.—4. popoldne
Ljubljana, Frančiškanska ul. 4.

„Narodna knjižnica“.

Snopič 1.

Valentina Vodnika izbrani spisi.

Cena 1 K, po pošti 1 K 20 vin.

Natisnila in založila

Zvezna tiskarna v Ljubljani.

Proslavimo spomin Valentina

Vodnika s tem, da ga spoznamo!

Naročite takoj!

Prostovoljna prodaja

se vrši dne 13. t. m. na Rimski cesti št. 3/II. (Recherjeva hiša). Prodajalo se bo iz proste roke: Antika, kakor tudi moderna sobna oprava, originalne perzijske preproge, sedla, razne druge stvari, svetilke itd.

Začetek razprodaje ob 10. dopoldne.

Trgovci pozor!

Manufakturno blago

(mirovno blago) se zaradi posebnih razmer v veliki množini skupno prodaja.

Naslov pove uprav. „Jugoslavije.“

VINO.

Prodajam 300 hl dobrega, belega, novega vina.

Ne kislo. — Stanovitnost garantirana. Cena K 470.— za 100 l, Ljubljana, z užitnino. — Staro vino po dogovoru.

MILKO JESIH, Ljubljana,

Florijanska ulica št. 36.

JOSIP JUG

stavb. in pohištveni pleskar in ličar v Ljubljani, Rimska cesta 16 izvršuje svoja dela še vedno s pristnim blagom.

Izvršitev točna. Cene primerne.

Naročite

„Ljubljanski Zvon“

najboljši slovenski leposlovni list. — Izhaja vsak mesec in stane za celo leto 30 K, za pol leta 15 K. List ima zabavno in poučno vsebino. Letos bo priobčeval poleg krajskih povesti, novel in pesmi, velik zgodovinski roman dr. Ivana Tavčarja, ki se vrši v Skofjeloški okolici.

Novi naročniki se bodo sprejemali radi pomanjkanja papirja samo do 20. januarja. „Ljubljanski Zvon“ se naroča pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Sodna ulica 6.

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš iskreno ljubljeni soprog, oče, stari oče, stric in tast, gospod

Štefan Franzot

gostilničar in posestnik

dne 11. prosinca t. l. ob 9. uri zjutraj, po kratki mučni bolezni, prevleden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v ponedeljek, dne 13. t. m. ob pol 4. popoldne iz hiše žalosti Spodnja Šiška št. 66 na mestno pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v raznih cerkvah.

Spod. Šiška, dne 11. januarja 1919.

Žalujoči ostali.

Alfonz Breznik

učitelj „Glasbene Maticice“ in edini strok. dež. sodišča

Ljubljana, Kongresni trg št. 15
(nasproti nunske cerkve.)

Največja in najsposobnejša trdkna in izposojevalnica klavirjev, pianinov in harmonijev. Velikanska zaloga vseh glasbenih instrumentov, strun in muzikalij.

Priporoča se trdkna:

JOS. PETELINC

Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 7

ob Ljubljani.

Zaloga šivalnih strojev in njih posameznih delov, igel in olja, ter drugega galanterijskega blaga.

Istotam se prodaja: Steklo za izložbene omare (belgijsko steklo) kompletno z valičnimi zastori, mera 135x184, 63x184, 20 59x184 in eno rabljeno 90x162. 1

Usakourstne slamnike

za gospe, deklice, dečke in gospode, od prostih do najfinejših, priporoča gospodom trgovcem in slavnemu občinstvu za obila naročila.

Fran Cerar tovarna slamnikov v Stobu,

10 7—7

pošta Domžale pri Ljubljani.

Cene kakor temu času primerno nizke.

Postrežba točna.

LJUDSKA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, v lastnem domu Miklošičeva cesta 6, 3 | 0 | brez odbitka rent-za frančiškansko cerkvijo, sprejema hranilne vloge vsak 4 | 0 | nega davka, katedelavnik dopoldne od 8. do 1. ure in jih obrestuje po sam za svoje vložnike, tako, da dobe le-ti od vsakih 100 kron čistih 3 krome 25 vin, na leto. „Ljudska posojilnica“ sprejema vloge tudi po pošti in daje za njih vplačilo na razpolago pošne položnice Sprejema tudi vloge na tekoči račun ter daje svojim zadružnikom posojila proti vknjžbi z amortizacijo ali brez nje, na osebni kredit proti poroštvu ali zastavi vrednostnih papirjev. Menice se eskomptujejo najbolje. Rezervni zakladi znašajo nad en milijon kron. Stanje hranilnih vlog je bilo koncem 1. 1918 nad 40 milijonov kron.

Ljudska posojilnica stoji pod neposrednim državnim nadzorstvom.

Mast, slaninu, suho meso i salamu (Braunšvajger)

razašiljem u sve krajeve Jugoslavije u poštanskim paketima od 20 kg uz dolje naznačene cijene:

Mast . . . po 24 K po kg Suhe šunke . . . po 22 K po kg
Slaninu . . . po 28 K po kg Salamu (Braunšv.) po 20 K po kg

la kavin nadomjestak nepakovan K 5.50 po kg.

la kavin nadomjestak u paketima 1/4 kg po K 6.50 po kg.
Novac unapried ili 50% kapare, ostatak uz pouzeće. Pakovanje (Sanduk) računam K 9.—, a poštarinu K 4.20. Kupci, koji lično dogju, mogu slobodno iz mjesta kao i preko granice Hrvatske svaku količino sa sobom poneti. 46 20—13

J. Gigović, tvornica suhomesnate robe i masti, Nova Gradiška, Slavonija.

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš iskreno ljubljeni sin in brat, gospod

Boris Kostanjevec

mornariški akademik in prostovoljec koroške legije

v izvrševanju svoje domovinske dolžnosti za osvoboditev Slov. Korotana dne 10. t. m., zadet od sovražne granate, izdihnil svojo plemenito dušo.

Pogreb nepozabnega bo danes v nedeljo, dne 12. t. m. ob 3. pop. iz tukajšnje dež. bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

Mladem junaku bo ohranjen trajno časten spomin.

V Ljubljani, dne 11. januarja 1919.

Brez posebnih obvestil.

Fin. nadsvet. Kostanjevec z rodbino.